

Cal guanyar una segona victòria contra el terror franco-falangista

PROSSEGUINT la seva política de preparació d'una nova guerra antisoviètica i contra les democràcies populars, l'imperialisme nord-americà treballa activament en la «solució» del problema espanyol. Una «solució», és clar, profundament reaccionària i que lliuri Espanya, definitivament, a les seves mans per a utilitzar-la en la realització dels seus plans bèl·lics.

Amb motiu de la Tercera Assemblea general de les Nacions Unides que té ara lloc a París, aquests esforços es multipliquen. Valent-se dels vots d'una sèrie de països neofeixistes i de llurs sàntels llitino-americans, els imperialistes inquis pretenen enterrar el problema espanyol i fer que l'O. N. U. doni el vist i plau a les maniobres que, amb la cooperació dels traidors pristes i altres capituladors, es porten a cap contra els interessos nacionals d'Espanya i els anhels republicans i democràtics dels nostres pobles. La presència a l'Assemblea de l'O. N. U. d'una delegació d'«observadors» franquistes és força significativa.

Cal, doncs, denunciar davant de l'O. N. U. i del món sencer, novament i amb més energia, el caràcter del règim franquista, els seus mètodes terroristes i els seus crims inqualificables.

El company Joan Comorera ha denunciat recentment, en un document ple de fets incontrovertibles, els crims que Franco i la Falange cometien a la presó «Model» de Barcelona. Aquest document colpidor, exemple del que passa a totes les presons i comissaris d'Espanya i que ha estat editat en català, castellà i francès ha d'ésser difós per desenes i desenes de milers, arreu del món, reproduït i popularitzat al màxim. Ha d'arribar a tots els demòcrates, a les organitzacions i personalitats de totes les tendències. Ha de servir per a desemmascarar, encara més, el franquisme i aixecar un clam d'indignació contra tanta criminalitat, sang i terror.

Quan els imperialistes anglosaxons volen salvar el règim franquista i fer-lo absoldre per l'O. N. U., hem de cridar, més fort que mai, que Franco és el culpable de tots els crims que es cometien a Espanya i que mentre duri el seu règim els pobles hispànics no gaudiran ni de llibertat, ni de pau ni de benestar.

EL Consell de guerra amb procediment sumaríssim contra els 80 patriotes de Barcelona s'anuncia definitivament per al mes d'octubre. El fiscal falangista ja ha presentat les seves conclusions, que no són altra cosa que un recull de falsedats policiaques i monstruositats del més pur estil feixista.

Gràcies a la magnífica mobilització feta a l'entorn de la defensa de Catalunya combatent i republicana, s'ha pogut impedir fins ara llur assassinat «legal» i obligar a ajornar el judici. La democràcia mundial ha guanyat la primera victòria contra el terror franquista. Cal, ara, guanyar la segona victòria i impedir, costarà el que costarà, que es celebri el Consell de guerra.

Amb més decisió que mai, hem de reclamar i fer que les masses populars i les organitzacions d'arreu del món exigeixin que els 80 patriotes catalans siguin jutjats per un Tribunal savi i amb garanties de defensa.

Hem d'exigir i fer que els nostres amics, a cada país, exigeixin que els advocats britànics i francesos que s'han ofert a fer-ho, puguin traslladar-se a Barcelona i participar en el judici.

Hem de demanar a la Tercera Assemblea general de l'O. N. U. que es nomeni una Comissió Internacional Investigadora que vagi a Espanya i comprovi sobre el terreny, els procediments monstruosos de la «justícia» falangista i els seus crims.

Hem de mobilitzar, nos, tots, i mobilitzar amb el nostre exemple els innombrables amics de la República Espanyola a cada país perquè exigeixin que l'O. N. U. — d'acord amb la proposició polonesa — discuteixi el problema espanyol i prengui mesures efectives contra el règim de Franco.

Simposa un esforç suprem. Franco i la Falange, confiant en el recolzament dels imperialistes, volen assassinar els 80 patriotes catalans detinguts a la presó «Model» de Barcelona des de fa llargs mesos i que han sofert amb suprema dignitat els maltractes i les tortures que el company Joan Comorera ha denunciat en el seu document.

Els republicans i antifranquistes, els que estan a Catalunya i els que estem a l'exili, no podem permetre aquest nou crim. Les forces populars d'arreu del món han de respondre a aquest repte que Franco fa a la consciència democràtica internacional. Cal guanyar aquesta nova batalla contra el terror franquista.

LA imminència del perill que corren els 80 patriotes catalans ha de galvanitzar la nostra acció i esperonar-nos en la tasca diària. Només una mobilització de proporcions no igualades mai fins ara i que posi en peu les més àmplies masses populars dels diversos països contra el terror franquista és capaç de fer recular la mà del botxí i guanyar aquesta nova victòria sobre Franco i la Falange.

El secretari general de l'O. N. U. ha de rebre, en el termini d'uners dies, milers i desenes de milers de cartes, telegrams, resolucions col·lectives, protestes d'organitzacions i personalitats, de fàbriques i barriades, sol·licitant que es nomeni la Comissió Investigadora que ha demanat el company Joan Comorera i que ha de participar en la defensa dels perseguits pel règim franco-falangista.

La nostra vigilància i mobilització i la protesta unànime de les forces democràtiques d'arreu del món ha de trencar les maniobres dels imperialistes anglosaxons que voldrien fer servir l'O. N. U. per encobrir el règim franquista i ha de salvar la vida i la llibertat dels 80 patriotes catalans i dels altres antifranquistes presoners a les ergastules franquistes.

Si som capaços de fer recular la destralt del botxí, i ho serem si actuem units i amb decisió i celeritat, haurem guanyat una nova batalla contra el règim franquista i avançat un pas cap a la República democràtica i les llibertats nacionals de Catalunya i dels altres pobles hispànics.

Per la unitat d'acció de la classe obrera contra Franco i per la República Els cenetistes volen alliberar la C.N.T. de la dictadura faista

Fa algun temps «LLUITA» va rebre el document que publiquem a continuació, acompanyat d'una carta en la qual se'ns demanava que l'insereíssim en el nostre portaveu. En la mateixa carta se'ns assabentava que aquest document havia estat lliurat per a la seva publicació a la premsa confederal.

«LLUITA» va mantenir en reserva l'esmentat document, car ens consideràvem obligats a haver d'esperar allò que en dirien els més interessats, en aquest cas la premsa confederal. En el seu número del 24 de setembre, el periòdic «C. N. T.», sense fer-lo, però, públic, parla d'aquest document. I ho fa per insultar groglerament els seus signants i al nostre company Joan Comorera. Davant d'això, hem considerat, doncs, que no hi havia lloc a l'espera i el donem a la publicitat per al seu coneixement. El document diu així:

Companys:
Som un grup de militants cenetistes de la Regió catalana, que residim al departament dels Pirineus Orientals i que sentim la necessitat d'exposar la nostra opinió sobre el moment actual de la lluita contra el règim de Franco i fer una crida als nostres companys cenetistes.

Companys: Al nostre país els treballadors, tant els de la C. N. T. com els de la U. G. T., units amb les forces antifranquistes, estan lluitant contra la dictadura i el despotisme feixista del règim que esclavitzava i oprimia el nostre poble. Les persecucions i el terror i l'assassinat dels nostres líders i dels nostres companys, no han minvat, en res, llur decidida voluntat de combatents anegats. Amb el sacrifici de llurs vides han exaltat l'esperit de lluita contra la tirania franquista al servei dels territoris, dels grans industrials, l'emigració i dels alts jerarques de l'Església i de l'Exèrcit, de les capes reaccionàries, retrògrades i monàrquiques, enemics de la llibertat, del progrés i de la República com a règim polític democràtic i popular.

Els nostres companys s'uneixen amb els treballadors uguetistes, a les fàbriques i en els llocs de treball, i formen innombrables Comitès d'Enllaç C. N. T.-U. G. T. i en molts casos C. N. T.-U. G. T.-P. S. U. de Catalunya. Aquesta unitat en l'acció de les forces obreres és el factor dels èxits de la lluita reivindicativa i antifranquista.

Nosaltres, com a treballadors antifranquistes, creiem que a l'emigració hem de fer el mateix que fan els nostres companys a l'interior. Unir-nos amb els companys uguetistes i amb tots els partits i organitzacions antifranquistes catalanes, per a donar més vigor i fer més eficaç el front de lluita contra el franquisme, per la restitució de la República i de les llibertats autonòmiques de Catalunya en defensa de les quals lluitarem amb les armes a la mà, els treballadors cenetistes, en el front, i en les fàbriques produint, junt amb altres forces polítiques sindicals.

Es per aconseguir aquesta unitat d'acció, tan necessària a l'interior com a l'exterior, que els que sotasignem ens fem ressò de la crida feta per la U. G. T. i el P. S. U. de Cata-

LLUITA

Proletaris de tots els països. uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - Núm 172 - Preu 10 fr. - 29 de setembre del 1948 - Redacció i Administració: 33, r. de la Grange-aux-Belles, Paris-X

Per allunyar el perill de guerra Andrei VITXINSQUI proposa a l'Assemblea General de les Nacions Unides una reducció substancial dels armaments, la prohibició de la bomba atòmica i l'organisme de control d'aquestes mesures

El dia 26 d'aquest mes, el Viceministre d'Afers estrangers de la Unió Soviètica, Andrei Vitxinski, pronuncia davant la Tercera Assemblea de les Nacions Unides, reunida a París, un transcendent discurs que representa un nou servei a la pau. Heu's ací un extret dels principals problemes tractats pel Cap de la delegació soviètica:

«A la darrera sessió — comença dient Vitxinski — vam cridar l'atenció sobre el principal defecte de l'activitat de l'O. N. U., defecte que consisteix a no complir un bon nombre de les importants recomanacions de l'Assemblea general. Així, per exemple, sobre la reducció general dels armaments, sobre la utilització de l'energia atòmica, únicament per a fins pacífics i sobre l'acceleració d'arrivar a adoptar mesures per a prohibir aquesta arma.

Al mateix temps, cal cridar l'atenció sobre una qüestió anormal: hi ha membres influents de l'O. N. U. que usen de llur autoritat, no per aplicar les recomanacions de l'Assemblea general, sinó, al contrari, per aplicar mesures que estan, en el fons mateix, en contradicció amb aquestes recomanacions.

No hi ha pas necessitat de posar de relleu el perjudici que les infraccions de la carta de l'O. N. U. porten a l'autoritat de l'Assemblea general i a tota l'organització de les Nacions Unides.

El delegat soviètic enumerà llavors algunes de les decisions il·legals preses per certs membres de les Nacions Unides. En primer lloc, la Comissió Interina, dita Petita Assemblea.

«La proposició nordamericana — prossegueix — tenint per objectiu de sotmetre a la Comissió Interina la solució de les més importants qüestions de la pau i de la seguretat, no sobre la base del principi de la unanimitat de les cinc grans potències, sinó una altra base, atempta contra la col·laboració internacional».

Una altra de les infraccions que

Vitxinski assenyala és la designació de la Comissió per l'afar de Corea.

«Segons les intencions dels autors d'aquesta proposició — afirma Vitxinski — la referida Comissió havia de dissimular la intervenció estrangera en els afers interiors de Corea».

Tot seguit Vitxinski denuncià els actes arbitraris i la violència que ha arribat fins a utilitzar el terror servint-se del Govern titella del sud de Corea i l'utilitzat per les autoritats nordamericanes contra el moviment democràtic coreà.

Més avall, Vitxinski denuncià encara la creació il·legal de la Comissió balcànica, destinada — afegí — a ofegar la lluita del poble grec per la llibertat i a recollir les falses acusacions fetes pels monarcòfexistes grecs contra els veïns del nord de Grècia».

«Més avall, Vitxinski denuncià encara la creació il·legal de la Comissió balcànica, destinada — afegí — a ofegar la lluita del poble grec per la llibertat i a recollir les falses acusacions fetes pels monarcòfexistes grecs contra els veïns del nord de Grècia».

«Més avall, Vitxinski denuncià encara la creació il·legal de la Comissió balcànica, destinada — afegí — a ofegar la lluita del poble grec per la llibertat i a recollir les falses acusacions fetes pels monarcòfexistes grecs contra els veïns del nord de Grècia».

«Segons les intencions dels autors d'aquesta proposició — afirma Vitxinski — la referida Comissió havia de dissimular la intervenció estrangera en els afers interiors de Corea».

Tot seguit Vitxinski denuncià els actes arbitraris i la violència que ha arribat fins a utilitzar el terror servint-se del Govern titella del sud de Corea i l'utilitzat per les autoritats nordamericanes contra el moviment democràtic coreà.

Més avall, Vitxinski denuncià encara la creació il·legal de la Comissió balcànica, destinada — afegí — a ofegar la lluita del poble grec per la llibertat i a recollir les falses acusacions fetes pels monarcòfexistes grecs contra els veïns del nord de Grècia».

«Més avall, Vitxinski denuncià encara la creació il·legal de la Comissió balcànica, destinada — afegí — a ofegar la lluita del poble grec per la llibertat i a recollir les falses acusacions fetes pels monarcòfexistes grecs contra els veïns del nord de Grècia».

«Més avall, Vitxinski denuncià encara la creació il·legal de la Comissió balcànica, destinada — afegí — a ofegar la lluita del poble grec per la llibertat i a recollir les falses acusacions fetes pels monarcòfexistes grecs contra els veïns del nord de Grècia».

«Més avall, Vitxinski denuncià encara la creació il·legal de la Comissió balcànica, destinada — afegí — a ofegar la lluita del poble grec per la llibertat i a recollir les falses acusacions fetes pels monarcòfexistes grecs contra els veïns del nord de Grècia».

Un nou servei de la U.R.S.S. a la causa de la pau mundial

Per la prohibició de l'arma atòmica

Analitzant l'activitat del Consell de Seguretat, Vitxinski demostrà que la majoria dels membres d'aquest Consell han sostingut, diverses vegades, els Estats culpables de violació de la pau. Cità, en particular, la qüestió d'Indonèsia.

«La majoria del Consell — declarà — no ha pres cap mesura per a posar fi a l'agressió armada comença dels Països Baixos contra el poble d'Indonèsia.

El Consell de Seguretat no ha complert tampoc el seu deure en la qüestió de Palestina. Ha estat sabotejada la decisió de l'Assemblea general del 19 de novembre darrer sobre la creació a Palestina dels Estats independents àrab i jueu».

(Passa a la pàg. 3)

«La majoria del Consell — declarà — no ha pres cap mesura per a posar fi a l'agressió armada comença dels Països Baixos contra el poble d'Indonèsia.

El Consell de Seguretat no ha complert tampoc el seu deure en la qüestió de Palestina. Ha estat sabotejada la decisió de l'Assemblea general del 19 de novembre darrer sobre la creació a Palestina dels Estats independents àrab i jueu».

(Passa a la pàg. 3)

El senyor Trifon Gómez no representa la U.G.T.

AMESURA que el règim franco-falangista s'acomoda a les seves seves pròpies contradiccions i, sobretot, per la lluita dels pobles hispànics, s'accentuen les maniobres dels capituladors. Un bon exemple el trobem en el text de la conferència donada el dia 4 de setembre a París pel senyor Trifon Gómez.

Com en la nota feta pública per la titulada Executiva del P. S. O. E., el conferenciant tampoc no ha aixecat totalment el vel que encara cobreix l'entesa monàrquico-socialista. Però el resultat antimonàrquic i antinacional d'aquesta entesa ja és de per seure tenint en compte la conducta reaccionària dels socialistes dretans arreu del món — atacats de «dollarium trumans» — ens en dona una prova més la conferència del senyor Trifon Gómez.

Aquest, en començar, es desfeu en elogis de les organitzacions sindicals nordamericanes, els líders de les quals són un monument de corrupció i de servilisme polític. Els líders de la U. G. T. i del P. S. U. de Catalunya i de les altres organitzacions sindicals de la península Ibèrica, que són un monument de dignitat i de valentia política, són menysprejats i desvalorats.

«son organitzacions lliures, completament lliures e independents», quan ja no és un secret per a ningú, i menys per als treballadors d'Europa, que llurs dirigents fan dels Sindicats cada vegada més un instrument dels opressors dels treballadors.

Els buròcrates sindicals nordamericans, no contents de mantenir el proletariat de llur país sotmès a la plutocràcia yanqui, intenten lligar-lo a la doctrina de Truman de sometiment del món en recolzar la seva candidatura i fan de la Federació Americana del Treball i del Congrés dels Sindicats Industrials dues empreses del Pla Marshall. Centenars de dirigents d'aquestes dues organitzacions s'han desplaçat a diversos països d'Europa com una mena de cònsols sindicals del Pla Marshall i d'acord amb els socialistes de dreta intenten també posar el proletariat europeu al servei dels interessos expansionistes i guerrers de Wall Street.

A Gran Bretanya imposen el bloqueig dels salaris, a Itàlia el tancament de les fàbriques d'automòbils per tal que no facin la competència a Ford, als holandesos que es serveixin de la flota mercant americana, a Grècia la dissolució dels Sindicats i l'adopció d'una llei instituint la vaga, i arreu del món provoquen l'escissió de la classe obrera, singularment en el si de la Federació Sindical Mundial.

I el senyor Trifon Gómez té encara la gosadia de dir que les organitzacions sindicals dirigides per aquests podrits emissaris marshallians.

«se asemejan mucho a nuestros U. G. T. i también a la C. N. T.».

El senyor Trifon Gómez pren el seu desig per la realitat, puix que aquest és el camí que ell desitja per a la seva política. Car el senyor Trifon Gómez és de la mateixa escola dels Green i els Murray nordamericans. També quan representava els ferroviaris espanyols servia millor els interessos de les companyies que els dels explotats del carril. En canvi, sense representar realment cap país, que a Espanya fou escandinit, la qual cosa prova que la U. G. T. no s'assemblea a la F. A. T. i al C. I. O., fa mèrits però dels finançadors i terratinents borbònics, dient que vol per a la U. G. T. el mateix camí que els marcsos de Marshall donen als Sindicats nordamericans.

La U. G. T. no és ni serà això, encara que el senyor Trifon Gómez, un amic com el senyor Albar, que escrigui que «la huelga es un arma del pasado». Tampoc la C. N. T. no

de la conferència donada el dia 4 de setembre a París pel senyor Trifon Gómez.

Com en la nota feta pública per la titulada Executiva del P. S. O. E., el conferenciant tampoc no ha aixecat totalment el vel que encara cobreix l'entesa monàrquico-socialista. Però el resultat antimonàrquic i antinacional d'aquesta entesa ja és de per seure tenint en compte la conducta reaccionària dels socialistes dretans arreu del món — atacats de «dollarium trumans» — ens en dona una prova més la conferència del senyor Trifon Gómez.

Aquest, en començar, es desfeu en elogis de les organitzacions sindicals nordamericanes, els líders de les quals són un monument de corrupció i de servilisme polític. Els líders de la U. G. T. i del P. S. U. de Catalunya i de les altres organitzacions sindicals de la península Ibèrica, que són un monument de dignitat i de valentia política, són menysprejats i desvalorats.

«son organitzacions lliures, completament lliures e independientes», quan ja no és un secret per a ningú, i menys per als treballadors d'Europa, que llurs dirigents fan dels Sindicats cada vegada més un instrument dels opressors dels treballadors.

Els buròcrates sindicals nordamericans, no contents de mantenir el proletariat de llur país sotmès a la plutocràcia yanqui, intenten lligar-lo a la doctrina de Truman de sometiment del món en recolzar la seva candidatura i fan de la Federació Americana del Treball i del Congrés dels Sindicats Industrials dues empreses del Pla Marshall. Centenars de dirigents d'aquestes dues organitzacions s'han desplaçat a diversos països d'Europa com una mena de cònsols sindicals del Pla Marshall i d'acord amb els socialistes de dreta intenten també posar el proletariat europeu al servei dels interessos expansionistes i guerrers de Wall Street.

A Gran Bretanya imposen el bloqueig dels salaris, a Itàlia el tancament de les fàbriques d'automòbils per tal que no facin la competència a Ford, als holandesos que es serveixin de la flota mercant americana, a Grècia la dissolució dels Sindicats i l'adopció d'una llei instituint la vaga, i arreu del món provoquen l'escissió de la classe obrera, singularment en el si de la Federació Sindical Mundial.

I el senyor Trifon Gómez té encara la gosadia de dir que les organitzacions sindicals dirigides per aquests podrits emissaris marshallians.

«se asemejan mucho a nuestros U. G. T. i también a la C. N. T.».

El senyor Trifon Gómez pren el seu desig per la realitat, puix que aquest és el camí que ell desitja per a la seva política. Car el senyor Trifon Gómez és de la mateixa escola dels Green i els Murray nordamericans. També quan representava els ferroviaris espanyols servia millor els interessos de les companyies que els dels explotats del carril. En canvi, sense representar realment cap país, que a Espanya fou escandinit, la qual cosa prova que la U. G. T. no s'assemblea a la F. A. T. i al C. I. O., fa mèrits però dels finançadors i terratinents borbònics, dient que vol per a la U. G. T. el mateix camí que els marcsos de Marshall donen als Sindicats nordamericans.

La U. G. T. no és ni serà això, encara que el senyor Trifon Gómez, un amic com el senyor Albar, que escrigui que «la huelga es un arma del pasado». Tampoc la C. N. T. no

per Rofael VIDIELLA
President de la U.G.T. de Catalunya

és ni serà això, necara que el senyor Trifon Gómez tingui en aquesta aliat com García Pradas, que escriu que

«El Cristo proletario nos ha salido rana», i com els faistes de «Su Alteza», que en «Espana libre» del 18 de setembre ja donen per victoriosa la maniobra capituladora, que han renunciat avui a la lluita i que deixen la solució per a demà, com ho demostren aquestes paraules del seu editorial:

«A què conclusió queremos llegar? A esta: Tenemos que preocuparnos de lo que harán mañana las organizaciones i partidos de zurda. De lo que haremos, mejor dicho».

Avui no s'ha de fer res, cal deixar el camp lliure a Prieto i Trifon Gómez perquè s'entenguin amb Franco i don Juan, car «la huelga es un arma del pasado», «el Cristo proletario nos ha salido rana» i «tenemos que preocuparnos de lo que harán mañana las organizaciones i partidos de zurda».

Es comprèn ara el sentit de la primera part de la conferència del senyor Trifon Gómez? Així és com, tota ella dedicada, malgrat ésser tan inexpressiva com la nota de l'Executiva de Prieto, a sembrar il·lusions entre la classe obrera i els republicans per a millor cobrir la passivitat i poder preparar tranquil·lament la monstruosa col·lusió franco-monàrquico-socialista de dreta.

Si aquest és el camí que segueix també l'actual direcció d'Esquerra — com es desprèn de les afirmacions del senyor Trifon en la seva conferència — expliquem millor la crisi que ha provocat al Govern de Catalunya per convertir-lo en un símbol, les propagandes del senyor Terradellas per convertir també en símbol el Govern de la República i els atacs de «La Humanitat» contra la U. R. S. S., les democràcies populars i els comunistes — exigència nordamericana.

El senyor Trifon Gómez i els seus amics i aliats, s'equivoquen, però. Els pobles hispànics no han sostingut una guerra de tres anys, ni la nostra classe obrera i els guerrillers lluitent perquè els capituladors els escamotegin la sortida democràtica, perquè llurs maniobres deixin intacte el franco-falangisme. Els pobles hispànics no toleraran, com tampoc no tolerarà la U. G. T., la representació de qual usurpa el senyor Trifon Gómez.

La U. G. T. lluita en els llocs de treball de Catalunya i d'arreu d'Espanya; la U. G. T. dona un gran contingut de guerrillers, i els uguetistes es batien per la República i la independència nacional, no sols contra Franco i Falange, sinó també contra els botxins de Sacco i Vanzetti, els quals ajuden Franco, amenacen la pau i volen dominar el món i als quals fan admirablement serveixen els líders dels Sindicats nordamericans que el senyor Trifon Gómez exalta tant.

Si veritablement aquest senyor representés la U. G. T., sabria que l'opinió uguetista no es forja a Wall Street. Que es forja en la lluita i les fàbriques i manufactures d'Espanya i la representen dirigents uguetistes en perill de mort a les presons de Franco, com José Sattué, la defensa del qual no prenen ni el senyor Trifon Gómez ni els buròcrates sindicals nordamericans.

La Generalitat de Catalunya no pot servir d'instrument de propaganda dels enemics

Acabem de llegir una circular del servei de Cultura de la Generalitat de Catalunya, en la qual s'aconseja als alumnes que segueixin el curs de llengua catalana organitzat per la Generalitat, l'adquisició del diccionari « Pal·las Català », editat recentment a Barcelona per « Casa del Llibre ».

S'indica que el volum és gruitxut, però allò que a nosaltres ens sembla encara infinitament més gruitxut i indigno és que sigui la Generalitat de Catalunya, primera institució de la Catalunya nacional autònoma i republicana, la que suggereixi als catalans l'adquisició d'una publicació que ha vist llum a l'Espanya franquista, sota l'existència d'un règim que vol destruir, que ha anihilat les seves llibertats nacionals, que persegueix la seva bandera, la seva llengua i cultura. Un règim sobre el qual pesa la tremenda responsabilitat d'haver assassinat el President màrtir de Catalunya, Lluís Companys.

d'aquesta manera un aspecte molt mínim dels seus deures patriòtics i antifrancistes.

Naturalment, però, que el fet que registrem, greu per la seva significació política, no el podem veure aïllat d'altres fets igualment greus que existeixen en la conducta de la institució catalana, de les persones que regeixen la seva actual limitadíssima funció.

Considerem, que un i altres fets responen a una idea política que, de no posar-hi atenció, conduirà la Generalitat de Catalunya per camins perillosíssims.

En ordre a enumerar-los, assenyalarem el « Servei Català d'Informacions » que publica periòdicament la Generalitat de Catalunya. Què és el que hem vist en aquest Butlletí?

Independentment de la publicació d'alguns articles força interessants quant a llur oportunitat i justesa dels quals són autors alguns dirigents d'Esquerra Republicana de Catalunya, el « Servei Català d'Informacions » no fa altra cosa que donar cabuda a les seves pàgines a una sèrie d'articles emmascarats amb el « problema » espanyol.

La selecció d'aquests articles és verament asquosa. Llegint-los, en tots els traspàs anticomunisme i antieuropeisme, després d'una « nota objectiva » de la situació del règim franquista, la conclusió és la mateixa: la solució del problema espanyol amb Franco o sense Franco està a mans de l'imperialisme anglès-saxó. Tot això íntimament lligat, naturalment, a la perspectiva que Espanya

sigui transformada en una plaça d'armes i els espanyols en carn de canó d'una guerra irreversiblement fatal, contra la Unió Soviètica i les noves democràcies populars, contra els pobles.

Així és com el « Servei Català d'Informacions » entén complir el seu deure patriòtic de lluitar contra el règim franco-falangista, per Catalunya i la República, per la pau i la democràcia. D'una banda, font de la funció de tribuna política d'un determinat partit i, d'altra, inyectant antieuropeisme i anticomunisme a vessar, cultivant una psicosis de guerra, tractant d'inculcar la desmoralització i la passivitat als catalans, factors tan útils i essencials per a la maniobra dels elements capituladors.

A les pàgines del « Servei Català d'Informacions » no s'hi publiques que expliqui i exalti la magnífica lluita dels guerrillers, dels nostres obrers, dels nostres pagessos, de tot el nostre poble. Com tampoc no és per casualitat que no s'hi trobi cap ratlla dedicada a salvar la vida dels 80 patriotes catalans, amenaçats de mort pel règim franquista. Perquè fer-ho, per què exaltar aquesta lluita, per què sentir i fer sentir l'angoixa terrible del perill que pesa sobre 80 patriotes catalans i actuar per salvar-los, si el que es preté és tot el contrari?

Hem afirmat que estem registrant en l'alta institució catalana sèries de fets que són la denúncia de corrents perillosíssims a Catalunya. Què hi diu el President, senyor Irla?

L'Aliança Cooperatista Internacional contra Franco

A proposta de la delegació Soviètica el Comitè Central de l'Aliança Cooperatista Internacional aprovà en la seva darrera reunió celebrada recentment a Roma aquesta Resolució:

« El Comitè Central de l'A. C. I. reuneix a Roma, protesta contra el règim actual de Franco a Espanya perquè representa un règim d'opressió de les masses treballadores i és contrari a la unitat del Moviment Cooperatista Internacional.

« El Comitè Central recorda i recolza plenament la Resolució adoptada per l'Assemblea de l'O. N. U. el 1946.

« El Comitè Central de l'A. C. I. i les Organitzacions Cooperatives Nacionals tenen el deure d'estendre llurs activitats per defensar i salvar els crítics i opositors que sofreixen dintre les presons espanyoles.

« El Comitè Central de l'A. C. I. invita les Organitzacions Cooperatives Nacionals a lluitar sense treva per la democràcia i a donar tot l'ajut possible al poble espanyol ».

Sota el signe de la "democràcia" marshalliana

En el nostre número 165, corresponent al dia 11 d'agost proposàvem, fèiem una ressença sobre els resultats de l'aplicació del Pla Marshall a diversos països d'Europa.

Avui ens trobem novament en condicions de donar a conèixer com l'imperialisme nordamericà avança en els seus preparatius de guerra.

Itàlia és un dels països que més greus conseqüències sofreix de l'« ajut » americà. Damunt dels 2.300.000 obrers parats l'administrador del Pla Marshall, senyor Zellerbach, ha recomanat a les empreses italianes de « prescindir d'un obrer per cada set obrers que tenen ».

El senyor Zellerbach, a més, ha assistit a una reunió de la Cambra de Comerç americana de Milà, en la qual ha declarat que « si els italians volen treure profit del Pla Marshall o simplement que continuï, ha de sotmetre l'estructura econòmica de llur país a modificacions draconianes i fins i tot doloroses ».

Tot seguit ha fet esment de les condicions a les quals Itàlia s'ha de sotmetre. Algunes ja les hem subratllat. A més — diu —, han d'esser tancades les empreses que fabriquen productes que poden ésser importats a més bon preu de l'estranger. Tals com els tallers de construcció naval, d'automòbils, etc.

Per tot això, Marshall i el seu administrador a Itàlia ja compten amb l'acceptació del president del Consell, De Gasperi, i del comte Sforza, ministre de Relacions Exteriors, els quals han declarat estar disposats a « renunciar a la independència de llur país fins a graus insospitats ».

Pel seu costat, l'administrador del Pla Marshall ha pres les mesures necessàries a assegurar en les seves mans totes les disponibilitats de divises en dòlars. A l'efecte, a excepció dels armadors de vaixells americans — puix que a aquests els paga en dòlars —, a tots els altres armadors de vaixells els paga en moneda italiana.

Difícilment podria inferir-se un cop més dur a l'economia d'Itàlia, car, amb una tal mesura, perd d'un sol

cop una font essencial de la qual esperava l'entrada de divises estrangeres. Són molts els italians que del Pla Marshall « que ara s'adonen » de que el lloc d'esser un actor de diversos països, tal com està estipulat en les condicions de la política proteccionista dels monopolistes nordamericans.

A Bèlgica, el seu primer ministre, senyor Spaak, ha reconegut que el seu país s'ha contractat en una crisi econòmica.

Els belgues es troben obligats per l'atur forçós, enviat de productes americans sense poder consumir per la manca de capacitat adquisitiva de les masses treballadores. Les fàbriques tanquen o treballen a poc ritme i l'atur forçós augmenta de dia en dia.

El príncip Spaak ha hagut de declarar que Bèlgica ha concertat acord comercial amb països veïns per valer de selatna mil milions de francs belgues, però que no podria arribar a aquests compromisos per manca de divises estrangeres. Les divises sumarien a pagar de preferència les importacions americanes.

Pel que respecta al nostre país, Franco es disposa a lliurar una altra boquilla de la seva independència nacional, a augmentar el grau més la penetració en territori espanyol de la voracitat americana en el desenvolupament dels seus plans de guerra.

D'una banda, ha arribat a Barcelona una Comissió d'« experts » amb el pretext d'« estudiar » un pla d'edificació de 6.400 quilòmetres de ferrocarril.

Si no tinguéssim altres testimonis i indicis que ens confirmen, el propi volum de l'« empresa » seria prou per descobrir-nos el propòsit dels « experts ». És clar que la llum del sol que es tracta de posar sobre la grapa dels imperialistes inquisitors militars, orientats per finalitats militars, és possible que fins i tot planegin la construcció d'ines estratègiques que facin el camí més curt en l'eventualitat d'un atac a les democràcies populars d'Europa i, en la perspectiva, a la Unió Soviètica.

D'altra banda, amb el pretext d'« acabar el temps concedit a la C. A. M. P. S. A. », monopolis de petroli, es farà una nova liquidació. Aquesta liquidació, es farà en unes condicions que ja està prevista la seva substitució per la instal·lació d'una refinera de petroli a Cartagena.

Segons les nostres informacions, autoritzades, la nova empresa passaria a mans de la « California Texas Oil Company (Caltex) » amb el 24 per cent de les seves accions.

Per bé que pugui semblar que el nombre d'accions de la « Caltex » és relativament petit, no podem oblidar que la C. A. M. P. S. A. — que en teoria és un monopoli de l'Estat — ha funcionat amb les quals són els propietaris de les quals són membres de la Cambra de Comerç Americana a Espanya. Sumem, doncs, aquestes accions a 24 per cent del capital que la « Caltex » aporta per a la instal·lació de la nova refinera de petroli i ens explicarem per què el nou monopoli deixa de portar, ara de fet i de dret, a l'Estat espanyol per caure definitivament a mans dels monopolistes i dels imperialistes americans.

Si més amunt hem parlat del propòsit de dominar l'« explotació dels ferrocarrils, ara ens trobem amb el de dominar el del transport per carretera, per mitjà del monopoli de la benzina.

Tot ens porta a la mateixa conclusió: al propòsit d'utilitzar Espanya com a camp de batalla i els espanyols com a carn de canó.

Aquesta és l'affirmació que tan certament i repetidament ha fet el nostre secretari general, company Joan Comorera.

Ací tenim, doncs, compatriotes, nous motius que ens han d'estimular a la unitat nacional combatent per acabar amb el franco-falangisme, amb els seus sostenidors i còmplices, per acabar la independència del nostre país i la llibertat i la democràcia pels nostres pobles.

Noves adhesions a la Crida de l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó

Segueix arreu on hi ha espanyols patriotes, republicans i antifrancistes, l'entusiasme per la Crida feta per l'Agrupació Guerrillera de Llevant i Aragó.

A tots els països, a França, a Àfrica, a Amèrica, els espanyols de diverses tendències, comunistes, socialistes dels dos grups, ugèstics, centistes, republicans, nacionalistes, catalans i bascos, homes, dones i joves sense partit, manifesten amb entusiasme a les reunions que es celebren per estudiar i discutir la Crida que els valents guerrillers de Llevant van fer pública. I les adhesions es succeïxen, amb la qual cosa es demostra, una vegada més, l'esperit de lluita que anima l'emigració espanyola, el seu amor a la República i a la democràcia i el menys preu que provoquen les maniobres dels capituladors que volen lliurar els nostres pobles i impedir que la democràcia i la llibertat s'hi instauri.

Recollim avui les notícies que ens han arribat de diversos indrets i que reflexen aquesta unitat combatent que s'està forjant a l'emigració malgrat els traïdors i provocadors al servei de l'enemic.

Col·legis Tècnics, on seran allotjats i nodrits, durant el període dels cursos.

El Servei Social de la Generalitat invita a totes les persones d'ambdós sexes, de 14 a 50 anys, residents en els departaments del Seine i Seine et Oise, que desitgin aprendre una professió o perfeccionar la que ja tenen, a passar per les nostres oficines (10, B. Washington, Paris VIII — Metro Georges V), tots els dies, excepte dissabte a la tarda, de 9 a 12 i de 4 a 6, on els seran donats tots els informes complementaris.

La inscripció serà closa el dia 5 d'octubre.

El Consell Nacional de l'« Amical des Anciens F. I. i Résistants Espagnols » ha publicat una resolució d'adhesió a la Crida dels guerrillers de Llevant i Aragó.

Un grup de 27 treballadors espanyols de la fàbrica « Simca », de diverses organitzacions, s'han adherit a la Crida.

Un grup d'onze compatriotes que viuen al districte XV també s'han adherit a la Crida guerrillera.

Savoia

Dinou espanyols de diverses organitzacions que viuen a Chambéry han enviat al President de la República i al cap del Govern sengles cartes amb llur adhesió a la Crida.

Tarn i Garona

Un grup de 16 espanyols de diverses tendències polítiques s'ha adreçat al President de la República Espanyola demanant-li la creació d'un Govern ampli i representatiu. Aquests mateixos patriotes han aprovat una Resolució d'adhesió a la Crida.

Setze espanyols de Fabas han signat una carta d'adhesió total a la Crida dels guerrillers.

A Moissac, Castelsarrasin i Montauban s'han recollit darrerament 68 noves adhesions individuals a la Crida.

Charente Marítima

Un grup de 140 espanyols de diverses tendències polítiques antifrancistes que viuen a La Rochelle i altres indrets del departament han enviat al President de la República Espanyola una comissió de 6 membres perquè organitz l'ajut als combatents de la Resistència.

Servei Social de la Generalitat de Catalunya A tots els refugiats

La Generalitat, en col·laboració amb el Centre de Recerca Social i Professional, ofereix a tots els refugiats una vasta organització d'Educació i Readaptació per als oficis més diversos. Els cursos poden seguir-se durant el dia o fora de les hores de treball, són gratuïts.

Podem facilitar als intel·lectuals llur adaptació i especialització en diverses branques: laboratoris de química (particularment per als productes de bellesa), microbiologia, ceràmica, dibuix industrial i moda, etc.

Els adolescents, nois i noies de 14 a 20 anys, poden ésser col·locats en centres de treball.

El Servei Social de la Generalitat invita a totes les persones d'ambdós sexes, de 14 a 50 anys, residents en els departaments del Seine i Seine et Oise, que desitgin aprendre una professió o perfeccionar la que ja tenen, a passar per les nostres oficines (10, B. Washington, Paris VIII — Metro Georges V), tots els dies, excepte dissabte a la tarda, de 9 a 12 i de 4 a 6, on els seran donats tots els informes complementaris.

La inscripció serà closa el dia 5 d'octubre.

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.

Com « La Humanitat » pot veure, ambdós es troben d'aquest costat de la « cortina de ferro ». Però d'això la premsa reaccionària no s'en vol assabentar com tampoc no se n'assabentaria « La Humanitat », que no té altra inspiració.

Respecte el doctor Benes, el periòdic de l'actual direcció d'Esquerra no hauria d'oblidar aquestes coses: que a Munic la « democràcia » per la qual sospira va lliurar Txecoslovàquia a Hitler, que de resultes d'això Benes va estar molts anys fora de la seva pàtria trucant a totes les portes i que només va poder retornar-hi quan l'Exèrcit soviètic la va alliberar i, finalment, ha pogut morir a la seva pàtria perquè avui és una veritable democràcia i amb tots els honors que es donen als patriotes.

I respecte els « emigrats » pels quals « La Humanitat » plora, són els que la premsa reaccionària defensa, la mateixa que defensava Matru dels ferros i Bertran i Musitu i altres enemics del poble, d'identica nissaga, que « emigraren » per a unir-se a Franco.

I ja està bé que « La Humanitat » es faci la defensora dels Mateu dels ferros txecoslovacs!

« La Humanitat », que es preocupa tant per la mort del doctor Benes, per què no es preocupa del que passa a la presó « Model » de Barcelona i dels 80 patriotes catalans amenaçats de mort? D'això haurien de parlar!

Calumnies

« La Humanitat » cada vegada s'enfonsa més en la campanya reaccionària de calumnies contra la Unió Soviètica i les democràcies populars.

Darrerament aprofita la mort del doctor Eduard Benes per a llançar un esquitx d'aquesta propaganda contra la democràcia popular de Txecoslovàquia. No s'oblida de citar la mort de Masarik i, amb la mateixa ploma que ho fa la premsa de Hearst, escriu:

« El suïcidi, l'emigració o la mort, heu's ací el tribut que els exigíex un règim que es preté democràtic ».

Respecte Masarik, tota la premsa reaccionària — en les fonts de la qual « La Humanitat » beu sens dubte —, digué que no es va suïcidar, sinó que el tiraren per la finestra i que això ho podien certificar el seu criat i el guardià que dormia en el seu departament, persones les quals, però, les autoritats havien fet desaparèixer.

Resulta, doncs, que tant l'un com l'altre han aparegut. Són el senyor Pribil, actualment ordenança del doctor Jaromir Lang, ministre plenipotenciari a Berna i casat amb la néta de Joan Mararik, i el senyor Topinka, ordenança del senyor Utrata, ambaixador txecoslovac a Washington.</

EL 1953, L'IMPERIALISME NORDAMERICA HAURA FET MES DE CENT MIL MILIONS DE DOLARS DE DESPESES MILITARS

"Heu's ací el pla quinquennal dels Estats Units" ha dit Andrei VITXINSQUI a les Nacions Unides

(Ve de la pàg. 1)

Tractant tot seguit dels treballs de la Comissió atòmica i de la Comissió de reducció dels armaments, Vitxinskiu subratlla que no ha estat completa cap de les tasques encarregades per l'Assemblea general a aquestes Comissions. I, acusant, al rebrot, el Govern dels Estats Units, Vitxinskiu prossegueix: « Només els medis interessats a guardar en llurs mans aquesta arma d'agressió i que maduren plans d'atac contra d'altres països poden oposar-se a la prohibició de l'arma atòmica... Justament aquests medis que des de llur darrera esperança en la bomba atòmica, els que preparen plans d'agressió amb la il·lusió que seran realitzats fins i tot en el cas que el poble del país agressor, contrària de la guerra, contrària de l'agressió militar portada a cap per dirigents reaccionaris. Aquests medis s'oposen a la prohibició de l'arma atòmica i reconeixen només « el control internacional de l'energia atòmica »... Vitxinskiu demostrà que serà en el camp de controlar l'energia atòmica si hom no prohibeix la seva utilització per a objectius militars. Sense continuar — tota conversació sobre el control de l'energia atòmica no seria altra cosa que un mitjà d'enganyar els pobles, per a servir de cortina de fum darrera la qual s'amaga la cursa dels armaments atòmics ».

res a veure amb les intencions d'agressió, han d'eliminar llur ver per la prohibició immediata de la utilització de la bomba atòmica destinada a l'extermini en massa de la població pacífica i a la destrucció de ciutats pacífiques ».

La política de pau de la U. R. S. S.

« Els Estats Units van lluitar en comú amb la U. R. S. S. contra les intencions d'agressió, contra l'Alemanya feixista i el Japó militarista. Al costat de la Unió Soviètica han vessat llur sang en els camps de batalla contra llur enemic comú i aquesta lluita ha estat coronada per la victòria i l'establiment de la pau. La Unió Soviètica — digué Vitxinskiu — amb energia i amb la seva política anterior de lluita contra el feixisme i els principis democràtics... La Unió Soviètica fa sempre la política de pau. El poble està dedicat per complet al treball pacífic, a la consolidació i al desenvolupament de la construcció socialista en el seu país i munta fermament la guarda de la pau i de la seguretat dels pobles. La política de la Unió Soviètica és una política constant d'eixamplament i de consolidació de la cooperació internacional. És la conseqüència de la pràctica natural de l'Estat soviètic. L'Estat socialista dels obrers i dels pagesos, interessats en l'establiment de condicions més favorables per al treball pacífic i creador de l'edificació de la societat socialista ».

La política agressiva dels Estats Units

« En canvi és ben diferent — seguí a dir Vitxinskiu — la política exterior dels Estats Units. Després de la darrera guerra, el Govern dels Estats Units ha passat, de la lluita contra les forces agressives, a una política d'expansió i de dominació mundial. Vitxinskiu caracteritzà aquesta política d'aquesta manera: « El Govern dels Estats Units ha organitzat, amb els Governos de la Gran Bretanya i de França, un bloc militar de cinc països... que té en projecte d'incloure fins i tot la part occidental d'Alemanya, la qual ha estat sempre el baluard del militarisme alemany i que va servir darrere-

rament de suport a l'agressió hitleriana ».

Vitxinskiu posà de relleu que l'organització d'aquestes aliances està en contradicció amb els interessos de la pau quan precisament existeix una altra mena d'al·liança, com per exemple entre la Unió Soviètica i França o els països d'Europa de l'Est, tractats establerts amb vista a allunyar l'amenaça i la possibilitat d'una nova agressió alemanya. El Vice-ministre d'Afers estrangers de la Unió Soviètica recordà que tres anys enrere, després de la guerra, existí encara un Estat Major unificat anglo-saxó que portà a cap una activitat secreta... Entre els representants dels Estats Units en aquest Estat Major figuren l'almirall Leahy, l'almirall Denfield Lewis, el general Bradley, el general Vandenberg i els britànics almirall Henry Moore, general William Morgan, el mariscal de l'aviació Midhearth. El setembre del 1947 van tenir a la part nord de l'Atlàntic maniobres sota la direcció d'aquest Estat Major unificat ».

La propaganda bèlica

Per altra part, Vitxinskiu cità certs articles apareguts en la premsa anglo-saxona. Per exemple, l'article publicat a la revista nordamericana « United States News and World Report » del 9 d'abril darrer que confirmava obertament que les forces aèries dels Estats Units són objecte d'una reorganització per a cas d'operacions militars a Europa. Una altra revista nordamericana, el « New York Times Magazine », el 30 d'abril, indicava en un article les bases militars aèries des de les quals seran atacades les ciutats soviètiques, tot marcant les distàncies respectives. A més, va dir Vitxinskiu, la campanya de calúmies i mentides contra la Unió Soviètica, la propaganda bèlica, no són ni exclusivament rígides avui « únicament pels aficcionats entre les personalitats polítiques i pels homes d'Estat retirats, sinó per persones que ocupen càrrecs oficials importants en els Governos dels Estats Units, de la Gran Bretanya, de França i de certs altres països ».

Casos de l'«època americana»

En mig de la diversitat de matisos que la « democràcia » de Truman dona al sentit de la « dignitat humana » trobem el de la teoria de « la raça dels senyors ». Trobem que el centre d'operacions d'una tal teoria que abans es trobava a Berlín, dirigida pels Rosenberg i pels Hitler, avui s'ha desplaçat a Washington sota els auspicis de Truman i Marshall. El més recent testimoni el tenim en allò que ha ocorregut a l'anomenat « Congrés » per al desenvolupament de la ciència, « s'aura celebrat a la capital dels Estats Units. L'ambaixador d'Etiòpia, Rass Imru, va assistir a la reunió d'obertura de l'esmentat Congrés. Com signa que tenia gran interès l'ambaixador del president Truman, l'ambaixador etiopí fou convidat pels ussers a deixar la tribuna reservada al cos diplomàtic per raó del seu color de la pell. Tanmateix, volien endevinar les reaccions que es devia fer l'esmentat ambaixador. El seu país fou agruït pel feixisme italià, l'any 1935. Avui és la « democràcia » nordamericana la que l'humilia. És el resultat inevitable de l'«època americana», que fins i tot certia gent de casa nostra pretén idealitzar.

NIT DE LA DANSA A BLANC-MESNIL

El Comitè França-Espanya de Blanc-Mesnil ha organitzat per al dissabte 9 d'octubre LA NIT DE LA DANSA a profit de la Resistència espanyola. La festa tindrà lloc a la Sala del Vestibul de l'Escola Jules-Perry de Blanc-Mesnil, i començarà a les 9 del vespre i durarà fins a la matina.

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de la seguretat universal; En l'objectiu d'enfortir la causa de la pau i d'eliminar l'amenaça d'una nova guerra fomentada per elements expansionistes i reaccionaris, L'Assemblea general recomana als membres permanents del Consell de Seguretat, els Estats Units, la Gran Bretanya, la Unió Soviètica, França, Xina, com a primer pas cap a la reducció dels armaments i de les forces armades, de reduir d'un terç durant un any totes les forces terrestres, navals i aèries actuals. L'Assemblea general recomana de prohibir les armes atòmiques que són armes destinades a objectius d'agressió i no a objectius de defensa. L'Assemblea general recomana d'establir, en el quadre del Consell de Seguretat, un organisme de control internacional amb l'objectiu d'investigar i controlar l'execució de les mesures per a la reducció dels armaments i de les forces armades i per a la prohibició de les armes atòmiques ».

PROJECTE DE RESOLUCIO

Heu's ací el text de la Resolució proposada per Vitxinskiu, en nom del Govern de la U. R. S. S., a la fi del seu discurs davant l'Assemblea general de les Nacions Unides. « Veient que, fins ara, no s'ha fet res pràcticament, per executar les decisions de l'Assemblea general del 24 de gener del 1946 sobre l'energia atòmica, ni sobre la decisió del 14 de desembre sobre els principis que regulen la reglamentació i la reducció dels armaments; Reconeixent que la tasca de prohibir la producció i l'ús de l'energia atòmica per fins de guerra és una tasca de primera importància; Reconeixent que una reducció substancial dels armaments satisfà les condicions necessàries a l'establiment d'una pau duradora i al reforçament de la seguretat internacional i està d'acord amb els interessos de les nacions i les alleugera de les pesades càrregues econòmiques que suporten a conseqüència de les despeses excessives i de despeses sempre creixents pels armaments en els diversos països; Tenint en compte que les grans potències membres permanents del Consell de Seguretat posseeixen la més gran part de les forces armades i dels armaments i que tenen la principal responsabilitat del manteniment de la pau i de

El mes d'octubre, Franco vol « jutjar » els 80 patriotes catalans Intensifiquem més que mai la nostra acció salvadora!

Pins del Vallès ha guanyat una victòria al falangisme

A la denúncia suava fetà pública pel nostre secretari general, company Comorera, sobre els maltractes i martiris dels quals són víctimes els empressonats a la « Model » de Barcelona. A la seva apel·lació anglosaxona reclamant la mobilització del món civilitzat perquè ajudi a posar fi a tant de sadisme i de crim. A la seva crida per salvar la vida dels 80 patriotes catalans torturats i, sobre els quals pesa l'amenaça de sentències de mort, arreu totes les consciències humanes i democràtiques s'han alçat en un sol impuls, s'omogudes per una mateixa voluntat: impedir la realització dels propòsits criminals que alimenten el franco-falangisme.

La imminència del perill diverses vegades anunciat, apareix novament ara amb tota la seva crua i tràgica gravetat. El fiscal, havent lliurat les seves conclusions al tribunal d'assassins, el procés s'anuncia per al proper mes d'octubre. Ha arribat, doncs, el moment de multiplicar els nostres esforços. Cada hora, cada minut és un temps preciós que ha d'ésser posat al servei de la sagrada obligació de salvar la vida d'aquests 80 patriotes.

En aquests moments, milers i milers de cartes han d'ésser enviades al secretari general de l'O. N. U., denunciant el crim que el règim franco-falangista vol realitzar i reclamant la intervenció d'aquest organisme perquè els 80 patriotes catalans siguin jutjats per un Tribunal civil amb totes les garanties de defensa.

S'ha de demanar que amb l'ajut d'aquest organisme internacional, els advocats francesos i britànics que s'han ofert per a defensar els 80 patriotes amenaçats puguin assistir al procés i complir plenament llur missió humana i solidària.

S'ha de demanar, en fi, que es nomeni una Comissió Investigadora Internacional que es traslladi a l'Espanya franquista, com ho acaba de reclamar el company Comorera, per a recollir el testimoni dels milers d'empresonats que, com ell denuncia, són víctimes de les més inhumanes crueltats a mans dels botxins franco-falangistes.

Amb l'acció del nostre poble i de les masses democràtiques del món, hem guanyat la victòria de fer ajornar aquest monstruós procés. Amb la nostra vigorosa acció redoblada, hem d'aconseguir ara salvar definitivament la vida d'aquests 80 patriotes, dignes fills del nostre poble!

Un alcalde que protesta

L'alcalde del districte 1 de París ha enviat una carta a l'alcalde de Barcelona demanant-li que intervingui per evitar que els 80 patriotes catalans siguin jutjats per un Consell de guerra amb procediment sumari.

A la S. N. E. C. M. A. de Suresnes

Els delegats sindicals de la C. G. T., F. O. I. C. P. T. C. de la fàbrica S. N. E. C. M. A. de Suresnes (Sena) han enviat una carta col·lectiva al secretari general de l'O. N. U. demanant que es nomeni una Comissió Internacional d'investigació.

Els mateixos delegats sindicals han escrit també al capità general de Catalunya expressant-li llur protesta més enèrgica.

Per llur part, els obrers de la fàbrica han subscrit diverses cartes, amb més de 300 signatures, adreçades a l'alcalde de Barcelona.

A la fàbrica «P. H. Bouillet-Roussey»

La Secció sindical C.G.T. d'aquesta important fàbrica ha escrit una enèrgica carta de protesta a les autoritats de fet de Barcelona reclamant un Tribunal civil i garanties de defensa per als 80 patriotes en perill.

Els socialistes del districte 3

La secció local del Partit Socialista (S. P. I.) del districte 3 de París ha enviat una carta de protesta a les autoritats de fet de Barcelona. Entre els signants hi ha el diputat socialista Pierre Bloch.

Al districte 11

Els veïns del districte 11 de París han enviat diverses cartes de protesta amb un total de 150 signatures a l'alcalde i al bisbe de Barcelona i al capità general de Catalunya.

Els catalans del districte 18

Un nombre grup de catalans del districte 18 de París ha enviat diverses cartes als delegats de l'Argentina, Guatemala, Xile, Brasil, Bolívia, Perú, Venezuela i Uruguai, a la Terçera Assemblea general de les Nacions Unides demanant que es nomeni una Comissió Internacional d'investigació contra el terror franquista.

Més protestes al Sena

En diversos llocs de París i de la seva regió s'han recollit moltes signatures per a protestar contra el Consell de guerra que es pretén aplicar als 80 patriotes catalans. Volem destacar, entre altres, les cartes signades en l'acte de commemoració de la mort d'Henri Barbusse, a Asnières (Sena) i a altres districtes de París. En total, són diversos milers de signatures que posen de relleu la solidaritat del poble francès amb la nostra causa i contra el terror franquista.

A Fontainebleau

Els veïns d'aquesta localitat del Sena i Marne han enviat dues cartes, amb 110 signatures, al secretari general de l'O. N. U. reclamant que es nomeni una Comissió Internacional Investigadora perquè vagi a Espanya i participi en la defensa dels perseguits pel franquisme, especialment a favor dels 80 patriotes catalans.

La Rochelle

Segueix intensament la campanya de solidaritat amb els 80 patriotes catalans amenaçats de mort per Franco i el seu règim criminal. Fa uns dies, i amb motiu d'un acte que reunia més de 2.000 antifranquistes francesos de la localitat, fou votada

per unanimitat una resolució de protesta contra aquest nou crim del franco-falangisme.

Els democràtics francesos de La Rochelle continuen enviant cartes de protesta a les autoritats de fet de Barcelona. Aquests darrers dies s'han enviat diverses amb més de 500 signatures.

Intensa mobilització a Perryville

Novament, i davant la imminència del procés dels 80 patriotes catalans de Barcelona, les organitzacions democràtiques i republicanes d'aquesta localitat de Tunísia, han escrit cartes de protesta a les autoritats franquistes.

Entre les organitzacions que han signat les diverses cartes enviades, hi ha la Unió Local de Sindicats, el Partit Comunista Tunisenc, el Partit Radical i Radical Socialista, l'Associació d'ex-Combatents, la Unió de la Joventut Democràtica, la Unió de Noies de Tunísia, el Sindicat del personal civil del port de Bizerta, el Sindicat de retirats de la Marina i « Turisme i Treball ».

Un nombre grup d'espanyols de totes les tendències que viuen a aquesta població han adreçat una carta al secretari general de l'O. N. U. demanant la creació d'una Comissió Internacional Investigadora. Signen la carta 82 antifranquistes.

A l'Havana

A la capital de Cuba segueix la campanya contra el terror franquista. Fa uns dies que la Societat d'Estudis Històrics de Cuba de la qual és president l'il·lustre advocat i historiador de Leuchsenring, ha adreçat una carta al secretari general de l'O. N. U. demanant la intervenció d'aquest organisme internacional a favor dels 80 patriotes catalans de Barcelona.

La citada Societat s'ha adreçat també a l'alcalde de Barcelona protestant contra el procés militar i reclamant un Tribunal civil i garanties de defensa.

Vuitanta patriotes catalans estan en perill

Setze d'ells tenen llur vida amenaçada :

- ANGEL CARRERO, PERE VALVERDE, NUMEN MESTRES, WILSON BATLLE, JOAQUIM PUIGDEMUNT, FERRAN RIUS, CARLES SANCHO, MANUEL RIVACOYA, CARLES MARTINEZ, PASQUAL TOBIAS, ESTEVE ARIAS, SANTS GOMEZ CARLES VALLS, SALVADOR CARSI, JOSEP MARTINEZ, ANGEL GUTIERREZ.

Entre els processats hi ha quatre dones

- MERCE SANZ AVELLANO, MERCE CLOTA, EMPAR ARRAUZ i FLORA MARTINEZ.

Salvem-los !

Truman premia Franco i Falange

El comandament nordamericà de la zona que ocupa d'Alemanya ha promès a Espanya 275 avions i avions que havien format part de la « Divisió Elava » que va anar al front soviètic per ajudar Hitler contra dels exèrcits aliats.

Catalans ! ESCOLTEU

Ràdio Espanya Independent

Emet cada dia a les 4'30, 5'30, 6'30, 7'30 de la tarda per ondes de 19'5, 23, 34'2 metres. A les 8'30, 9'30, 10'30, 11'30 i 12'30 del vespre per ondes de 23, 29'2, 32' 34, 40'4 i 46 metres i a totes les hores esmentades per ondes de 23'5 metres.

La lluita dels pobles hispànics

Els guerrillers de Cuenca protegeixen els pagesos contra els requisadors de la Fiscalia de Taxes.

El dia 17 d'aquest mes, al terme d'Alcantud, prop de Cuenca, un grup de guerrillers intercepta una expedició dels requisadors de la Fiscalia de Taxes els quals portaven un cotxe de turisme i una camioneta recorren des de feia força temps la comarca espoliant els pagesos, robant-los i denunciant a la guàrdia civil com a enemics del règim aquells que es resistien a llurs lladronis.

Els guerrillers foren presoners dels dos agents de la Fiscalia de Taxes, un tinent de guàrdia civil i un militar. Els seus cotxes, que els acompanyaven sempre, i calaren foc al cotxe i a la camioneta. Els altres components de l'expedició pogueren fugir.

Els detinguts foren jutjats immediatament per un Tribunal guerriller i com que llurs malifetes eren prou greus, els condemnà a mort. La sentència fou executada tot seguit per un escamot de guerrillers que venia així els pagesos víctimes d'aquests sicaris falangistes que no tornaran mai més a robar ni a denunciar patriotes.

Els guerrillers de la nostra pàtria són invencibles perquè estan lligats amb el poble, del qual reben ajut i recolzament. Els pagesos ajuden els guerrillers perquè aquests els defensen contra els lladres de la Falange i són llurs esperança en un demà millor, llure felicitat.

Una topada entre guerrillers i guàrdia civil

El dia 10 de setembre tingué lloc, prop de la Corunya, una forta topada entre forces de la guàrdia civil i un grup de guerrillers. El combat fou dur i els guerrillers es retiraren a llurs bases sense sofrir baixes.

Un catàl franquista incendiat

Des de feia temps, els guerrillers que operen a la província de Còrdova tenien notícies que el cortijo « Costeros Lobo » servia de catàl a la guàrdia civil per a les seves expedicions de càstig contra els patriotes de la regió.

A Laviana (Oviedo) els guerrillers atacaren el dia 9 de setembre una contrapartida antiguerrillera formada per guàrdies civils escolliats per llurs instints criminals i altres assassins recollits entre els condemnats a presó, per delictes de dret comú i als quals el règim franquista dona armes i carta blanca a condició que combatin els soldats de la República.

A més de l'infern, amenagen els nens amb la fam

Uns periodistes nordamericans que han visitat l'Espanya de Franco reconeixen que els capellans falangistes apliquen un sistema força original — nosaltres diríem sàdic — per tal d'assegurar l'assiduitat dels infants a l'ensenyament del catecisme.

Per cada dia d'assistència els fan un signe convingut en una tarja especial que posseeixen els Joves alumnes. Un tal signe dona dret a una ració suplementària de 50 grams de pa.

Es innegable — diuen els periodistes — que els infants que van al catecisme, molts d'ells afamats, hi van més atrets per la mimsa ració de pa d'augment, que per la « puresa » de la doctrina de Crist.

Es evident que els hereus de Torquemada, avui falangistes, actuen sense cap escrúpols d'esperucar amb la fam que prèviament han provocat, de traficar amb els nens, de robar-los i d'ajudar el règim d'esclavatge de Franco.

Els nens, però, a mesura que creixen, ajudats per llurs pares — els que no el tenen assassinat, a la presó o bé a l'exili per Franco —, o bé per llurs companys i amics, repudien tota humiliació falangista-oligarcà, s'incorporen als rengles democràtics i fan que els capellans falangistes cada dia hagin de preocupar-se en major grau de les manques d'assistència al « catecisme » i a « congregació ».

Fa ben poques setmanes, que en publicàvem un bon testimoni extret d'Barcelona que cal reconèixer que és tot una revelació.

Per una gran difusió de la denúncia de Joan Comorera

Acaba d'aparèixer un opuscle editat en llengua catalana, castellana i francesa, amb el text de la vigorosa acusació del nostre secretari general, company Comorera, contra les tortures i crims que són víctimes els patriotes antifranquistes a la presó « Model » de Barcelona.

Aquest document, que és una tremenda requisitòria al règim franco-falangista, ha d'ésser àmpliament difós entre els catalans, entre tots els espanyols, i les masses democràtiques dels països de residència.

Ha d'ésser profundament explicat i discutit amb els altres compatriotes. Ha de permetre arribar a totes les personalitats, organitzacions polítiques, sindicals i culturals democràtiques en cada país, i aconseguir una intensa i irresistible mobilització de consciència dels crims denunciats.

De l'esforç que siguem capaços de realitzar en la seva difusió pot dependre la salvació dels milers d'empresonats.

Anem, sense pèrdua de temps, a complir amb aquest deure patriòtic!

Hem de defensar la vida de Josep Satué i dels seus companys

Les darreres notícies que ens provenen de l'interior ens assabenten que s'està a punt de celebrar, o bé que s'ha celebrat ja, un altre « Congrés » dels nens de Josep Satué i altres companys més.

En un altre lloc d'aquest número les nostres lectors trobaran com ja és d'imminent un altre « Consell de guerra » contra els 80 patriotes catalans encarcerats tots ells en un mateix procés.

Francisco ha desvetllat aquesta nova onada de terror i la fa coincidir amb la sessió de l'O. N. U., com un repte al món democràtic.

Francisco coneix els règims de terror protegits pels imperialistes anglosaxons a la Grècia monarca-falangista i a la Xina de Txang-Cai-Foc.

Francisco coneix els imperialistes anglosaxons, perticularment els nordamericans, atien les guerres civils i les guerres colonials per ofegar la voluntat de llibertat i d'independència, natural i legítima de tots els pobles.

Francisco terroritza també els pobles hispànics amb la matança i la tortura col·lectiva de patriotes, perquè aquesta és la naturalesa del seu règim feixista, perquè en aquesta tasca rep l'ajut i l'aplaudiment dels imperialistes anglosaxons i la benedicció del Vaticà.

Francisco necessita i obté ajut dels imperialistes anglosaxons en la seva tasca terrorista, més prou, a mesura que el seu règim s'afatiga, perquè els que garanteixen en llurs mans imperialistes, cobejoses de les nostres riqueses, la hipoteca d'Espanya.

Francisco vol guanyar la batalla a l'O. N. U. i el seu recurs fonamental és presentar un balanç renovat de terror als seus amics, que practiquen el terror, que recolzen tots els règims de terror. Vol renovar-los el testimoni que forma part amb ells de la mateixa colla de terroristes mundials.

No t'altre camí. No en pot tenir d'altre.

Aquesta onada de terror ha d'ésser la que ha de somoure totes les consciències dels patriotes de tots els pobles hispànics, tots els homes de sentiments democràtics i humanitaris del món per a dir PROU! a Franco i per ajudar els nostres bles a restaurar la democràcia, la República i les nostres llibertats nacionals.

El poble de Pins del Vallès renova les seves tradicions de poble lluitador en defensa dels interessos locals i populars i per la causa democràtica i republicana.

Sota l'ombra protectora del règim franquista va constituir-se un « Ajuntament » a base d'un metre que fa d'alcalde, anomenat Nicolás Villar, i d'un tal Francesc Torrents que fa de secretari. Ambdós falangistes, delatadors i perseguïdors de patriotes i de la població de Pins del Vallès, se per a benefici particular dels interessos dels altres, que de vellar per la defensa dels interessos municipals.

Darrerament, aquests dos subjectes van concertar el monopoli de l'aigua que Pins del Vallès ha de consumir a favor de la Companyia d'Aigües de Dos Rius. La novetat immediata va consistir en què, de cop i volta, tots els veïns de la població, propietaris de casa o de terres, es van trobar amb què el nou monopoli els visitava amb un rebut a pagar de 600 pessetes per cada 5 metres de davant de casa, o bé de 500 pessetes per quarta de terra — una quantitat equivalent a 1.250 pessetes per hectàrea —.

No cal dir com fúria d'unànime la protesta de la població de Pins del Vallès contra l'agorarat intent dels jerarquies locals falangistes de saquejar les economies domèstiques en benefici de la Companyia Dos Rius i el propi.

No cal dir tampoc com fou d'unànime la decisió popular de no pagar ni un centí.

Per bé que des de l'« Ajuntament » es van decretar ordres d'embarcament de cases o de terres — la generositat « alcaidica » reconeixia el dret dels propietaris a deixar-se embargar el que vulguessin —, els veïns es van riure d'unes tals ordres, car tots van fer que els fossin embargades les cases i no les terres.

Malgrat tot, sabien que al capítol del Municipi li seria difícil de foragitar els habitants de llurs domèstics tot i el « decret » d'embarcament. En canvi, amb l'ajut de la guàrdia civil li hauria estat més fàcil d'impedir que els pagesos acudissin a llurs terres, sobretot ara que es troben en plena collita. Per aquestes raons, els veïns, en llur totalitat, van optar perquè els fossin embargades les cases en lloc de les terres. Començada la lluita, van fer ús del dret de legítima defensa i van usar de la tàctica que van considerar més eficaç.

El cas esplèndid és que ningú no va pagar ni ha pagat.

La protesta ha estat general i l'escaudol ha estat tan gros que fins i tot els falangistes, actuen sense cap escrúpols d'esperucar amb la fam que prèviament han provocat, de traficar amb els nens, de robar-los i d'ajudar el règim d'esclavatge de Franco.

Els nens, però, a mesura que creixen, ajudats per llurs pares — els que no el tenen assassinat, a la presó o bé a l'exili per Franco —, o bé per llurs companys i amics, repudien tota humiliació falangista-oligarcà, s'incorporen als rengles democràtics i fan que els capellans falangistes cada dia hagin de preocupar-se en major grau de les manques d'assistència al « catecisme » i a « congregació ».

Fa ben poques setmanes, que en publicàvem un bon testimoni extret d'Barcelona que cal reconèixer que és tot una revelació.

Catalans, espanyols tots !

Escriviu i feu que els nacionals dels països on residiu escriguin al secretari general de l'O. N. U., Palais Chaillot — París, demanant la intervenció d'aquest organisme internacional per salvar la vida dels 80 patriotes catalans.

Perquè siguin jutjats per un Tribunal civil amb totes les garanties de defensa.

Perquè es nomeni una Comissió Internacional Investigadora que vagi a l'Espanya franquista a comprovar, sobre el terreny, els maltractes i tortures de les quals són víctimes els empresonats.

CAL ACTUAR DE PRESSA! CAL SALVAR-LOS!

A OCAÑA han estat assassinats vuit republicans més

Ha hagut de transcórrer un mes, abans que Franco permetés de donar a conèixer el nou crim que ha acabat de cometre amb els afusellaments del dia 21 d'agost, a Ocaña.

Des del dia 22 de juliol que va celebrar-se el que el franquisme anomena el Consell de guerra, Franco ha comès molts delictes, però un del més importants ha estat el de matar vuit patriotes més que s'afusellaren per tal d'eliminar els homes dels quals vol que siguin irreparables.

Tots els sistemes repressius que hem sofert els pobles hispànics, per severes que hagin estat llurs resolucions, apareixien vestits d'una certa legalitat, es permetia llur publicitat, es donava lloc a recursos i fins i tot a la intervenció de les masses populars, i no poques vegades fou degut a aquestes petites possibilitats, que pogueren ésser salvats patriotes condemnats a la darrera pena.

Victimes d'un règim injust i reaccionari.

El règim franquista, però, d'origen feixista i feixista ell mateix, ens instruí en mètodes repressius per « tècnics » en la repressió, de l'escola dels Hitler i dels Hitler, crea una fossa de silenci entre les víctimes i el poble per tal d'eliminar-se de tenir els menys possibles obstacles en la realització dels seus crims.

Les víctimes més recents del règim franquista són, doncs, els compatriotes i republicans Eugenio Parra, Mateu Vilanova, Pedro Villanueva, Rogelio Garcia, Pedro Martínez Magro, B. Calero Vázquez, Daniel Eloya Gómez, Luciano Arroyo Coblancque i Félix Gómez Casares.

Francisco ha afegat aquests fills del poble espanyol per amagar darrera d'ells tots els delictes que ens hem sofert de l'escamot d'execució, la seva alta responsabilitat davant del món reformat de pau per la fabricació i a assaigs d'explosius d'alta potència destructiva amb finalitats militars.

En poes dies a Espanya van produir-se dues tragèdies de la mateixa naturalesa: la de Cadix i la d'Alcalá de Henares. El règim de Franco és l'únic responsable d'uns tals delictes que tenen llur base en preparats bèl·lics dirigits per nazis alemanys, criminals de guerra, fugitius de la justícia democràtica.

Es davant d'aquests nous i monstruosos assassinats col·lectius, davant dels nous crims que el franquisme prepara, que tots els patriotes dels països democràtics, tots els homes de sentiments humanitaris, amants de la independència del nostre país, de la pau i de la llibertat dels nostres pobles que ens hem unit en l'acció per acabar amb el franquisme i fer que els factors d'una tals crims no quedin sense el càstig meregut.

ADMINISTRACIO

Totes les liquidacions de « LLUITA » i « EDICIONS LLUITA » han d'ésser adreçades al nostre compte xec-postal

PARIS C.C. 5560-55 « LLUITA » 33, Grangaur-Belles Paris (X^e)

PREUS DE L'ABONAMENT

3 mesos	120 fr.
6 mesos	240 fr.
1 any	480 fr.

Le Gérant : Mathilde KOENIG

Imprimerie S.I.P.N. 14, rue de Paris PARIS-X